

РЕШЕНИЕ

№ 787

гр. София, 09.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 79 състав,
в публично заседание на 06.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Димитров

при участието на секретаря Таня Миткова, като разгледа дело номер **11209** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба на Е. Н. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 2153-21-384/22.11.22г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.- град, с което е изменено разпореждане № 21226126315/30.09.22г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е определено личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя да се изплаща от 01.10.2022г. в размер на 2222.76лв.

Според жалбоподателя в оспореният акт неправилно не е бил зачетен осигурителният му стаж и съответно не е била завишена отпуснатата му пенсия. Излагат се подробни аргументи в тази насока. Направено е искане за отмяна на решението на директора на ТП на НОИ С.-град и връщане на преписката със задължителни указания към административния орган за правилно определяне на осигурителния стаж.

В съдебно заседание по делото жалбоподателят се представлява от адвокат М., която поддържа жалбата и заявените в нея искания, представя писмени бележки. Не се претендират разноски.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, се представлява по делото от упълномощен процесуален представител – юрк. М., която оспорва жалбата по мотиви, изложени в оспореното решение. Излага съображения в полза на законосъобразността на оспорения акт. Не се претендира юрисконсултско възнаграждение.

От фактическа страна:

Във връзка с подадено заявление вх.№ 2113-21-3354/26.05.2022г., с Разпореждане №[ЕГН]/08.06.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване на Е. Н. М. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст с начална дата 26.05.2022 г. Пенсията е отпусната в минимален размер съгласно чл.70, ал.12 от КСО и определена от 01.07.2022г. в минимален размер съгласно чл.10, т. 2 от ЗБДОО/2022г., до определяне на размера ѝ по реда на КСО. С Разпореждане №[ЕГН]/01.09.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, личната пенсия на жалбоподателя е изменена на осн. чл.99, ал.1, т.2, б. „Д“ от КСО във връзка с чл. 10, ал.2 от НПОС в действителен размер на 2162, 76 лв. Пенсията е отпусната за осигурителен стаж в размер на 39г. 03 м. и 24д. Със същото разпореждане пенсията е определена от 01.07.2022г. в размер на 2222.76лв. Определените с цитираното разпореждане размери са надвишавали установения максимален размер на пенсиите, поради което на основание §7 от ЗБДОО/2021г. е постановено изплащане на пенсията в ограничен размер до максималния за съответните периоди.

С Разпореждане №21226126315/30.09.2022г. на ръководител „ПО“, личната пенсия на жалбоподателя за осигурителен стаж и възраст по чл.68, ал.1, 2 от КСО е определена от 01.10.2022г. в размер на 2222.76лв.

Разпореждане №21226126315/30.09.2022г. на ръководител „ПО“ е оспорено по административен ред пред директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.- град, който е постановил Решение № 2153-21-384/22.11.22г., предмет на настоящото производство.

Правни изводи:

Жалбата срещу оспорваното Решение № 2153-21-384/22.11.22г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.- град е подадена на 06.12.22г., в срока по чл. 118, ал. 1 от КСО, от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби при издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 от КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „а“ от КСО пред ръководителя на съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт се подават жалби срещу разпореждания за отказ или за неправилно определяне или изменение и спиране на пенсиите, добавките и компенсациите към тях. Съгласно ал. 3 на посочената разпоредба ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С решението ръководителят на териториалното поделение на Националния осигурителен институт решава въпроса по същество или отменя разпореждането и връща преписката за ново разглеждане от компетентния административен орган, когато не са изяснени всички обстоятелства, отнасящи се до

издаване на разпореждането. В настоящия случай по жалба срещу разпореждане, издадено от орган по осигуряването при ТП на НОИ С.-град, териториално компетентен да се произнесе е директорът на ТП на НОИ С.-град. В случая оспореният акт е издаден именно от директора на ТП на НОИ С.-град, поради което обжалваният в настоящото производство акт е издаден от материално и териториално компетентен орган. В този смисъл съдът приема, че не са налице основания за прогласяване нищожността на процесния акт. Оспореният административен акт е издаден в предвидената от закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 КСО. Същият е мотивиран, като са изложени фактическите и правни основания за издаването му. В административното производство по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяната на акта на самостоятелно основание.

Видно от съдържанието на оспореното решение е, че с него не е проверен по административен ред зачетения осигурителен стаж на жалбоподателя, а единствено се определя размера на пенсията, основанието и началния период на изплащане на личната пенсия за осигурителен стаж и възраст, което е било предмет и на Разпореждане №21226126315/30.09.2022г. на ръководител „ПО“. С Решение № 2153-21-384/22.11.22г. директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.- град, не е проверяван по административен ред, акта за зачитане на осигурителния стаж на Е. М.- Разпореждане №[ЕГН]/01.09.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, а Разпореждане №21226126315/30.09.2022г. на ръководител „ПО“.

Видно е, че зачетения осигурителен стаж на лицето е определен с разпореждане №[ЕГН]/01.09.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, за който акт липсват доказателства да е връчен на жалбоподателя /извън изложеното от юриконсулт М. в съдебно заседание, че цитираното разпореждане е връчено едва на 03.02.2023г./.

С оглед обстоятелствата, че в атакуваното решение е описан зачетения осигурителен стаж, без да се извършва оценка за правилността на неговото определяне, предвид акта, който е бил предмет на оспорване по административен ред - Разпореждане №21226126315/30.09.2022г., то следва да се приеме, че оспореният административен акт е правилен и законосъобразен, доколкото са били спазени всички материални и процесуални предпоставки за издаването му и контролният административният орган е извършил необходимата проверка в рамките на конкретния административен акт предмет на обжалване. Този извод не може да бъде променен въпреки представените убедителни писмени доказателства, за наличието на твърдения от жалбоподателя стаж, тъй като оспореното решение не е с предмет определяне на осигурителния стаж на лицето, а именно това се иска от жалбоподателя- признаване на осигурителен стаж, който не е бил зачетен. В тази връзка, възраженията на лицето следва да се насочат към административния акт, който е определил това, а именно Разпореждане №[ЕГН]/01.09.2022г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване.

Още повече, че съгласно чл.99 от КСО изменение или отменяне на влязло в сила разпореждане може да бъде направено по всяко време от пенсионния орган и при влязло в сила разпореждане за отпускане на пенсията, когато са представени доказателства за осигурителен стаж и/или осигурителен доход, придобит преди пенсионирането.

Съобразно изложеното съдът намира, че оспореният административен акт е издаден

от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при липса на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата се явява неоснователна и следва да се отхвърли.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Н. М. с ЕГН [ЕГН] от [населено място] срещу Решение № 2153-21-384/22.11.22г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.- град, с което е изменено разпореждане № 21226126315/30.09.22г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което е определено личната пенсия за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателя да се изплаща от 01.10.2022г. в размер на 2222.76лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщението му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: